Udskriftsdato: 7. april 2023

LOV nr 1538 af 19/12/2017 (Gældende)

Taxilov

Ministerium: Transportministeriet

Journalnummer: Transport-, Bygnings- og Boligmin., j.nr. 2016-5596

Senere ændringer til forskriften

LOV nr 557 af 07/05/2019 - LOV nr 433 af 16/03/2021 - LOV nr 2395 af 14/12/2021 - LBK nr 310 af 12/03/2023

Taxilov

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

Kapitel 1

Anvendelsesområde

§ 1. Denne lov gælder for erhvervsmæssig persontransport i dansk indregistrerede biler, der er indrettet til transport af højst ni personer inklusive chaufføren, hvor kørslen udføres for at opnå en fortjeneste.

Stk. 2. Samkørsel anses ikke som erhvervsmæssig persontransport efter stk. 1, hvis der alene ydes godtgørelse for omkostninger, der er direkte forbundne med kørslen.

Kørsel med udenlandsk indregistrerede biler

§ 2. Erhvervsmæssig persontransport, der udføres over landets grænser med udenlandsk indregistrerede biler, kan alene udføres i henhold til international aftale.

Stk. 2. Transport-, bygnings- og boligministeren kan tillade, at større kørselsarrangementer i forbindelse med ekstraordinært store, internationale begivenheder, som ikke kan dækkes af biler omfattet af loven, udføres med udenlandsk indregistrerede biler uden tilladelse efter § 3.

Stk. 3. Transport-, bygnings- og boligministeren kan tillade, at biler omfattet af stk. 2 føres af personer, der ikke har chaufførkort efter § 7.

Kapitel 2

Tilladelser

Tilladelse til erhvervsmæssig persontransport

§ 3. Der kræves tilladelse til at udføre erhvervsmæssig persontransport i biler.

Stk. 2. Transport-, bygnings- og boligministeren udsteder efter ansøgning tilladelse til erhvervsmæssig persontransport til virksomheder, der

1) har en godkendt ansvarlig leder, der faktisk og vedvarende skal forestå virksomhedens drift,
2) har en ejerkreds, som har bopæl i EU eller EØS,
3) har fast forretningssted på dansk område,
4) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs,
5) ikke har en forfalden gæld til det offentlige på 50.000 kr. eller derover,
6) har en egenkapital på mindst 40.000 kr. for den første tilladelse og 20.000 kr. for hver yderligere tilladelse og
7) kan sandsynliggøre, at virksomheden kan udøves på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen.

Stk. 3. Godkendelse som ansvarlig leder, jf. stk. 2, nr. 1, er betinget af, at vedkommende

1) har bopæl i EU eller EØS,
2) er myndig og ikke er under værgemål eller samværgemål efter værgemålslovens §§ 5 eller 7,
3) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs,
4) ikke har en forfalden gæld til det offentlige på 50.000 kr. eller derover,
5) ikke er dømt for strafbart forhold, der begrunder nærliggende fare for misbrug af virksomheden, jf. straffelovens § 78, stk. 2, og
6) kan sandsynliggøre, at denne kan udøve virksomheden på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen.

Stk. 4. Drives en virksomhed som personligt ejet virksomhed, skal den ansvarlige leder, jf. stk. 2, nr. 1, og stk. 3, være virksomhedsejeren.

Stk. 5. Afslag på udstedelse af tilladelse begrundet i, at lederen ikke opfylder betingelsen i stk. 3, nr. 5, skal på begæring af ansøgeren indbringes for domstolene af anklagemyndigheden. Sagen behandles i strafferetsplejens former.

Stk. 6. Ved vurdering af, om en virksomhed, der drives i selskabsform, opfylder betingelserne i stk. 2, nr. 7, kan der indgå oplysning om, at medlemmer af bestyrelsen eller direktionen eller andre personer med væsentlige interesser inden for selskabet inden for de seneste 5 år

1) er blevet nægtet godkendelse som ansvarlig leder eller har fået tilbagekaldt en godkendelse som ansvarlig leder af en virksomhed i henhold til denne lov, lov om buskørsel, lov om godskørsel eller forskrifter udstedt i medfør heraf eller
2) har været godkendt som ansvarlig leder i eller har haft væsentlige interesser i en virksomhed godkendt i medfør af denne lov, en buskørselsvirksomhed eller en godskørselsvirksomhed, der
   a) er blevet nægtet udstedelse af eller har fået tilbagekaldt en tilladelse i medfør af bestemmelser i denne lov, lov om buskørsel, lov om godskørsel eller forskrifter udstedt i medfør heraf,
   b) har overtrådt bestemmelser i denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf eller
   c) har eller har haft økonomiske vanskeligheder, som kan tilskrives forhold, som de pågældende var ansvarlige for.

Stk. 7. Ansøgning om udstedelse af tilladelse, jf. stk. 1, skal indgives til transport-, bygnings- og boligministeren ved anvendelse af den digitale løsning, som ministeren stiller til rådighed.

Stk. 8. En tilladelse, jf. stk. 1, kan kun være tilknyttet én bil ad gangen, og tilladelsesindehaveren skal være registreret som bruger af bilen.

Stk. 9. Ved fornyelse af tilladelse efter stk. 1, ved ombytning af taxitilladelse, jf. § 39, stk. 1, og ved ombytning af tilladelse til limousinekørsel, sygetransport eller offentlig servicetrafik, jf. § 42, stk. 1, kan der ses bort fra forfalden gæld til det offentlige på 50.000 kr. og derover, hvis der er indgået en afdragsaftale med SKAT om indfrielse af restancen inden for en rimelig periode.

Stk. 10. Transport-, bygnings- og boligministeren kan fastsætte regler om en tilladelsesindehavers afgivelse af oplysninger om anvendte biler.

Stk. 11. Transport-, bygnings- og boligministeren fastsætter nærmere regler om krav til indholdet af ansøgninger, herunder den digitale løsning, jf. stk. 7, og krav til egenkapital, jf. stk. 2, nr. 6.

Anvendelsesområde for tilladelser til erhvervsmæssig persontransport

§ 4. En tilladelse til erhvervsmæssig persontransport, jf. § 3, kan anvendes til

1) kørsel for en offentlig myndighed, som myndigheden udfører i medfør af lov,
2) limousinekørsel, hvorved forstås repræsentationskørsel og lignende kørsel i
   a) biler, der er specialbyggede limousiner, eller
   b) biler, hvis almindelige handelsværdi før skatter og afgifter overstiger 500.000 kr., og
3) taxikørsel, hvorved forstås kørsel, der ikke er omfattet af nr. 1 og 2.

Stk. 2. Taxikørsel må kun sælges af et kørselskontor.

Stk. 3. Transport-, bygnings- og boligministeren kan tillade, at en bil, der ikke opfylder betingelserne i stk. 1, nr. 2, anvendes til limousinekørsel, hvis bilen i kraft af sin indretning, udstyr eller historiske værdi besidder en særlig attraktionsværdi som limousine.

Tilladelse til at drive kørselskontor

§ 5. Der kræves tilladelse til at drive et kørselskontor.

Stk. 2. Transport-, bygnings- og boligministeren udsteder efter ansøgning tilladelse til at drive kørselskontor til virksomheder, der

1) har en godkendt ansvarlig leder, der faktisk og vedvarende skal forestå virksomhedens drift,

2) har en ejerkreds, som har bopæl i EU eller EØS,
3) har fast forretningssted på dansk område,
4) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs,
5) ikke har en forfalden gæld til det offentlige på 50.000 kr. eller derover,
6) har en egenkapital på mindst 500.000 kr., jf. dog § 6, og
7) kan sandsynliggøre, at virksomheden kan udøves på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen.

Stk. 3. Godkendelse som ansvarlig leder, jf. stk. 2, nr. 1, er betinget af, at
1) vedkommende har bopæl i EU eller EØS,
2) er myndig og ikke er under værgemål eller samværgemål efter værgemålslovens §§ 5 eller 7,
3) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs,
4) ikke har en forfalden gæld til det offentlige på 50.000 kr. eller derover,
5) ikke er dømt for strafbart forhold, der begrunder nærliggende fare for misbrug af virksomheden, jf. straffelovens § 78, stk. 2, og
6) kan sandsynliggøre, at denne kan udøve virksomheden på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen.

Stk. 4. Drives en virksomhed som personligt ejet virksomhed, skal den ansvarlige leder, jf. stk. 2, nr. 1, og stk. 3, være virksomhedsejeren.

Stk. 5. Afslag på udstedelse af tilladelse begrundet i, at lederen ikke opfylder betingelsen i stk. 3, nr. 5, skal på begæring af ansøgeren indbringes for domstolene af anklagemyndigheden. Sagen behandles i strafferetsplejens former.

Stk. 6. Ved vurdering af, om en virksomhed, der drives i selskabsform, opfylder betingelserne i stk. 2, nr. 7, kan der indgå oplysning om, at medlemmer af bestyrelsen eller direktionen eller andre personer med væsentlige interesser inden for selskabet inden for de seneste 5 år
1) er blevet nægtet godkendelse som ansvarlig leder eller har fået tilbagekaldt en godkendelse som ansvarlig leder af en virksomhed i henhold til denne lov, lov om buskørsel, lov om godskørsel eller forskrifter udstedt i medfør heraf eller
2) har været godkendt som ansvarlig leder i eller har haft væsentlige interesser i en virksomhed godkendt i medfør af denne lov, en buskørselsvirksomhed eller en godskørselsvirksomhed, der
   a) er blevet nægtet udstedelse af eller har fået tilbagekaldt en tilladelse i medfør af bestemmelser i denne lov, lov om buskørsel, lov om godskørsel eller forskrifter udstedt i medfør heraf,
   b) har overtrådt bestemmelser i denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf eller
   c) har eller har haft økonomiske vanskeligheder, som kan tilskrives forhold, som de pågældende var ansvarlige for.

Stk. 7. Ansøgning om udstedelse af tilladelse, jf. stk. 1, skal indgives til transport-, bygnings- og boligministeren ved anvendelse af den digitale løsning, som ministeren stiller til rådighed.

Stk. 8. Transport-, bygnings- og boligministeren fastsætter nærmere regler om krav til indholdet af ansøgninger, herunder den digitale løsning, jf. stk. 7, og krav til egenkapital, jf. stk. 2, nr. 6.

§ 6. Ved ansøgninger fra et kørselskontor med fast forretningssted i et landdistrikt kan egenkapitalkravet i § 5, stk. 2, nr. 6, efter en konkret vurdering nedsættes til 40.000 kr.

Stk. 2. Et kørselskontor, der drives på grundlag af tilladelse meddelt efter ansøgning efter stk. 1, må kun sælge taxikørsel inden for et nærmere afgrænset geografisk område og maksimalt med tre biler.

Stk. 3. Transport-, bygnings- og boligministeren skal til brug for vurderingen efter stk. 1 indhente en udtalelse fra den kommune, hvor ansøgeren har fast forretningssted.

Stk. 4. Transport-, bygnings- og boligministeren fastsætter nærmere regler om anvendelsesområde for og administration af de udstedte tilladelser, jf. stk. 1.

Chaufførkort

§ 7. Der kræves chaufførkort for at føre en bil, der benyttes til erhvervsmæssig persontransport.

Stk. 2. Transport-, bygnings- og boligministeren udsteder efter ansøgning chaufførkort til personer, der

1) har bopæl i EU eller EØS,
2) er 21 år eller derover,
3) er myndige og ikke under værgemål eller samværgemål efter værgemålslovens §§ 5 eller 7,
4) har haft kørekort til kategori B (almindelig bil) i mindst 3 år,
5) ikke er dømt for et strafbart forhold, der begrunder nærliggende fare for misbrug af chaufførkortet, jf. straffelovens § 78, stk. 2,
6) kan sandsynliggøre, at erhvervet kan udøves på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen,
7) har gennemført et kursus godkendt af transport-, bygnings- og boligministeren og bestået en dertil hørende teoretisk og praktisk prøve og
8) opfylder nærmere fastsatte helbredskrav.

Stk. 3. Afslag på udstedelse af chaufførkort begrundet i, at ansøgeren ikke opfylder betingelsen i stk. 2, nr. 5, skal på begæring af ansøgeren indbringes for domstolene af anklagemyndigheden. Sagen behandles i strafferetsplejens former.

Stk. 4. Ansøgning om udstedelse af chaufførkort, jf. stk. 1, skal indgives til transport- bygnings- og boligministeren ved anvendelse af den digitale løsning, som ministeren stiller til rådighed.

Stk. 5. En chauffør, som er ved at gennemføre en erhvervsuddannelse godkendt af Undervisningsministeriet som redder eller ambulancebehandler, er fritaget fra kravet om chaufførkort i forbindelse med udførelse af erhvervsmæssig persontransport for offentlige myndigheder. Det er en betingelse, at chaufføren har gennemført og bestået det i stk. 2, nr. 7, nævnte kursus. Under kørslen skal medbringes dokumentation fra uddannelsesstedet for, at den pågældende er ved at gennemføre en erhvervsuddannelse som redder eller ambulancebehandler.

Stk. 6. Transport-, bygnings- og boligministeren fastsætter nærmere regler om kursuskravet, herunder den teoretiske og praktiske prøve, jf. stk. 2, nr. 7, helbredskravene, jf. stk. 2, nr. 8, og til indholdet af ansøgninger, herunder den digitale løsning, jf. stk. 4.

Tilladelsers gyldighed m.v.

§ 8. Tilladelse til erhvervsmæssig persontransport og tilladelse til at drive kørselskontor udstedes for en periode på op til 10 år.

Stk. 2. Tilladelsen kan alene anvendes af den virksomhed eller person, der har opnået den, og tilladelsen kan hverken helt eller delvis overdrages til andre.

§ 9. Chaufførkort udstedes med gyldighed i op til 5 år.

Stk. 2. Chaufførkortet skal medbringes i bilen under kørslen og skal være anbragt, så forsiden af kortet er synligt for passagererne.

Stk. 3. Transport-, bygnings- og boligministeren kan fastsætte regler om et midlertidigt chaufførkort.

Krav til løn- og arbejdsvilkår

§ 10. Indehaveren af en tilladelse til erhvervsmæssig persontransport skal følge de bestemmelser, der sikrer de ansatte løn, herunder særlige ydelser, samt arbejdstid og andre arbejdsvilkår, som ikke er mindre gunstige end dem, der gælder for arbejde af samme art i henhold til en kollektiv overenskomst indgået af de inden for det pågældende faglige område mest repræsentative arbejdsmarkedsparter i Danmark, og som gælder på hele det danske område.

Tilsyn

§ 11. Transport-, bygnings- og boligministeren fører tilsyn med, at betingelserne for opretholdelse af tilladelse til erhvervsmæssig persontransport og tilladelse til et kørselskontor og chaufførkort fortsat er til stede.

Kapitel 3

Tilbagekaldelse, afslag på fornyelse og bortfald af tilladelser m.v.

§ 12. En tilladelse til erhvervsmæssig persontransport kan tilbagekaldes, hvis indehaveren

1) må antages ikke længere at opfylde betingelserne i § 3, stk. 2, nr. 7, som følge af at vedkommende i forbindelse med udførelsen af erhvervet groft eller gentagne gange har overtrådt bestemmelser i
   a) loven eller forskrifter udstedt i medfør heraf,
   b) færdselslovgivningen om hastighed, kørsel uden kørekort og bilens indretning, udstyr og tilbehør,
   c) arbejdsmiljølovens kapitel 9 om hvileperiode og fridøgn,
   d) lovgivningen om euforiserende stoffer,
   e) skatte- og afgiftslovgivningen eller
   f) udlændingeloven om menneskesmugling,
2) har en forfalden gæld til det offentlige på 100.000 kr. eller derover eller
3) ikke længere har den påkrævede egenkapital, jf. § 3, stk. 2, nr. 6.

Stk. 2. En tilladelse til erhvervsmæssig persontransport kan tilbagekaldes, hvis en chauffør eller en anden, der optræder i indehaverens interesse, i forbindelse med udførelse af erhvervet gentagne gange groft har overtrådt bestemmelser omfattet af stk. 1, nr. 1.

Stk. 3. En godkendelse som ansvarlig leder af en virksomhed kan tilbagekaldes under de betingelser, der er nævnt i stk. 1, nr. 1 og 2. Det samme gælder, hvis vedkommende er dømt for strafbart forhold, der begrunder nærliggende fare for misbrug af virksomheden, jf. straffelovens § 78, stk. 2.

Stk. 4. Tilbagekaldelse efter stk. 1-3 sker for en periode fra 1 til 5 år eller indtil videre.

§ 13. En tilladelse til at drive kørselskontor kan tilbagekaldes, hvis indehaveren

1) må antages ikke længere at opfylde betingelserne i § 5, stk. 2, nr. 7, som følge af at vedkommende i forbindelse med udførelsen af erhvervet groft eller gentagne gange har overtrådt vilkårene for tilladelsen eller bestemmelser i
   a) denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf,
   b) lovgivningen om euforiserende stoffer,
   c) skatte- og afgiftslovgivningen eller
   d) udlændingeloven om menneskesmugling,
2) har en forfalden gæld til det offentlige på 100.000 kr. eller derover eller
3) ikke længere har den påkrævede egenkapital, jf. § 5, stk. 2, nr. 6.

Stk. 2. En tilladelse til at drive kørselskontor kan tilbagekaldes, hvis en person, der optræder i indehaverens interesse, i forbindelse med udførelse af erhvervet gentagne gange groft har overtrådt bestemmelser omfattet af stk. 1, nr. 1.

Stk. 3. En godkendelse som ansvarlig leder af et kørselskontor kan tilbagekaldes under de betingelser, der er nævnt i stk. 1, nr. 1 og 2. Det samme gælder, hvis vedkommende er dømt for et strafbart forhold, der begrunder nærliggende fare for misbrug af virksomheden, jf. straffelovens § 78, stk. 2.

Stk. 4. Tilbagekaldelse efter stk. 1-3 sker for en periode fra 1 til 5 år eller indtil videre.

§ 14. Chaufførkort kan tilbagekaldes, hvis indehaveren må antages ikke længere at opfylde betingelserne i § 7, stk. 2, nr. 6, som følge af at vedkommende i forbindelse med udførelsen af erhvervet groft eller gentagne gange har overtrådt bestemmelser i

1) denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf,
2) færdselslovgivningen om hastighed, kørsel uden kørekort og bilens indretning, udstyr og tilbehør,

3) lovgivningen om euforiserende stoffer,
4) skatte- og afgiftslovgivningen eller
5) udlændingeloven om menneskesmugling.

Stk. 2. Chaufførkort kan endvidere tilbagekaldes, hvis indehaveren er dømt for strafbart forhold, der begrunder nærliggende fare for misbrug af virksomheden, jf. straffelovens § 78, stk. 2.

Stk. 3. Tilbagekaldelse efter stk. 1 og 2 sker for en periode fra 1 til 5 år eller indtil videre.

§ 15. I forbindelse med behandling af sager om tilbagekaldelse af tilladelse til erhvervsmæssig persontransport eller tilladelse til at drive kørselskontor kan transport-, bygnings- og boligministeren i nødvendigt omfang videregive oplysninger til indehaveren af tilladelsen om overtrædelse af bestemmelser omfattet af § 13, stk. 1, nr. 1, eller § 14, stk. 1, som indehaveren, en chauffør eller en anden, der optræder i indehaverens interesse, har begået i forbindelse med udførelsen af erhvervet.

§ 16. En afgørelse om tilbagekaldelse efter § 12, stk. 1-3, § 13, stk. 1-3, og § 14, stk. 1, kan af den, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende, fremsættes over for transport-, bygnings- og boligministeren, der anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. En afgørelse om tilbagekaldelse efter § 12, stk. 3, 2. pkt., § 13, stk. 3, 2. pkt., eller § 14, stk. 2, kan, inden 4 uger efter at den er meddelt den pågældende, forlanges indbragt for domstolene af anklagemyndigheden efter fremgangsmåden i straffelovens § 78, stk. 3, hvor sagen behandles i strafferetsplejens former.

Stk. 3. Anmodning om sagsanlæg i forbindelse med afgørelser om tilbagekaldelse efter § 12, stk. 1, nr. 1, § 12, stk. 2 eller 3, § 13, stk. 1, nr. 1, § 13, stk. 2 eller 3, eller § 14, stk. 1, har opsættende virkning, medmindre retten bestemmer andet. Findes tilbagekaldelsen lovlig ved dommen, kan det i dommen bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.

Stk. 4. Anmodning om sagsanlæg i forbindelse med afgørelser om tilbagekaldelse efter § 12, stk. 1, nr. 2 eller 3, eller § 13, stk. 1, nr. 2 eller 3, har ikke opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling skal have adgang til at udøve den virksomhed, tilladelsen vedrører. Ankes en dom, hvorved tilbagekaldelse ikke findes lovlig, kan den ret, hvortil sagen er indbragt, bestemme, at virksomheden ikke må udøves under sagens behandling.

§ 17. En afgørelse om afslag på fornyelse af tilladelser og godkendelser efter § 3, stk. 2, nr. 5, 6 eller 7, § 3, stk. 3, nr. 4 eller 6, § 5, stk. 2, nr. 5, 6 eller 7, § 5, stk. 3, nr. 4 eller 6, eller § 7, stk. 2, nr. 6, kan af den, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende, fremsættes over for transport-, bygnings- og boligministeren, der anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. En afgørelse om afslag på fornyelse efter § 3, stk. 3, nr. 5, § 5, stk. 3, nr. 5, eller § 7 stk. 2, nr. 5, kan, inden 4 uger efter at den er meddelt den pågældende, forlanges indbragt for domstolene af anklagemyndigheden efter fremgangsmåden i straffelovens § 78, stk. 3, hvor sagen behandles i strafferetsplejens former.

Stk. 3. Anmodning om sagsanlæg i forbindelse med afgørelser om afslag på fornyelse af tilladelser og godkendelser, hvis indehaveren af tilladelsen eller godkendelsen ikke længere opfylder betingelserne i § 3, stk. 2, nr. 7, § 3, stk. 3, nr. 5 eller 6, § 5, stk. 2, nr. 7, § 5, stk. 3, nr. 5 eller 6, eller § 7, stk. 2, nr. 5 eller 6, har opsættende virkning, medmindre retten bestemmer andet. Findes nægtelsen af fornyelse lovlig ved dommen, kan det i dommen bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.

Stk. 4. Anmodning om sagsanlæg i forbindelse med afgørelser om afslag på tilladelser og godkendelser, hvis indehaveren af tilladelsen eller godkendelsen ikke længere opfylder betingelserne i § 3, stk. 2, nr. 5 eller 6, § 3, stk. 3, nr. 4, § 5, stk. 2, nr. 5 eller 6, eller § 5, stk. 3, nr. 4, har ikke opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling skal have adgang til at udøve den virksomhed, tilladelsen vedrører. Ankes en dom, hvorved afslag på fornyelse ikke findes

lovlig, kan den ret, hvortil sagen er indbragt, bestemme, at virksomheden ikke må udøves under sagens behandling.

§ 18. Tilladelse eller godkendelse efter denne lov bortfalder, hvis indehaveren af tilladelsen eller godkendelsen afgår ved døden eller ophører med at opfylde betingelserne i § 3, stk. 2, nr. 2, 3 eller 4, § 3, stk. 3, nr. 1, 2 eller 3, § 5, stk. 2, nr. 2, 3 eller 4, § 5, stk. 3, nr. 1, 2, eller 3, eller § 7, stk. 2, nr. 1 eller 3.

Stk. 2. En tilladelse udstedt til en virksomhed efter §§ 3 eller 5 bortfalder, hvis den godkendte ansvarlige leder fratræder virksomheden. Transport-, bygnings- og boligministeren kan efter den ansvarlige leders fratrædelse give midlertidig tilladelse til at fortsætte virksomheden med henblik på ansættelse af en ny ansvarlig leder.

Stk. 3. Transport-, bygnings- og boligministeren kan give midlertidig tilladelse til et dødsbo, en ægtefælle, der sidder i uskiftet bo, en skyldner, der er under rekonstruktion, et konkursbo eller en værge for en person, der er under værgemål eller under samværgemål efter værgemålsloven §§ 5 eller 7, til at fortsætte virksomheden med henblik på rekonstruktion, afhændelse, afvikling el.lign.

Stk. 4. Midlertidige tilladelser efter stk. 3 gælder indtil 6 måneder fra dødsfaldet, rekonstruktionsbehandlingens indledning, konkursdekretets afsigelse, værgemålets iværksættelse eller den ansvarlige leders fratrædelse. Transport-, bygnings- og boligministeren kan dog i særlige tilfælde forlænge de midlertidige tilladelser yderligere.

§ 19. Tilladelser og chaufførkort, der er tilbagekaldt eller bortfaldet, skal straks afleveres til transport-, bygnings- og boligministeren.

Kapitel 4

Kørselskontorets pligter

§ 20. Et kørselskontor skal løbende og digitalt indsamle og opbevare oplysninger om den taxikørsel, der sælges af kørselskontoret, jf. § 4, stk. 2. For hver kørselsopgave skal der indsamles følgende oplysninger:

1) Bilens registreringsnummer,
2) chaufførkortnummer,
3) dato for kørslen,
4) kørslens begyndelses- og sluttidspunkt,
5) antal kørte kilometer,
6) betalingen,
7) start- og slutpunkt angivet som gps-koordinater og
8) øvrige gps-koordinater.

Stk. 2. Et kørselskontor skal digitalt for hver chaufførs vagt indsamle og opbevare oplysninger om:

1) Bilens registreringsnummer,
2) start- og sluttidspunkt,
3) chaufførkortnummer og
4) bilens kilometertællers visning ved vagtens start- og sluttidspunkt.

Stk. 3. Kørselskontoret skal løbende og digitalt indsamle og opbevare data, der kan indgå i samordnede digitale trafikløsninger og til statistiske formål.

Stk. 4. Et kørselskontors administrative systemer skal gennemgå en årlig systemrevision med henblik på at sikre datasikkerhed og datakvalitet. Der skal i den forbindelse udfærdiges en erklæring om den udførte systemrevision af en uafhængig revisor. Erklæringen skal indsendes til transport-, bygnings- og boligministeren.

Stk. 5. Kørselskontoret skal sørge for, at en kunde efter en kørt taxitur kan få

1) de oplysninger, der fremgår af stk. 1, nr. 1-6,
2) oplysning om kørselskontorets navn og
3) information om klageadgang, jf. stk. 7.

Stk. 6. Kørselskontoret skal efter anmodning fra myndighederne indsende de indsamlede oplysninger efter stk. 1-3 eller dele heraf i digital form.

Stk. 7. Et kørselskontor skal etablere en klageordning og være tilsluttet et uafhængigt landsdækkende klagenævn, som taxibranchen skal oprette.

Stk. 8. Kørselskontoret er ansvarlig for, at den kørsel, der sælges af kørselskontoret, ikke sælges til en højere pris end de landsdækkende prislofter efter § 21.

Stk. 9. Kørselskontoret er ansvarlig for, at biler, der er knyttet til kørselskontoret, har en erhvervsansvarsforsikring.

Stk. 10. Transport-, bygnings- og boligministeren fastsætter nærmere regler om de oplysninger, som et kørselskontor skal indsamle, opbevare og indsende, jf. stk. 1-3 og 6.

Stk. 11. Transport-, bygnings- og boligministeren fastsætter nærmere regler om en systemrevision, jf. stk. 4.

Stk. 12. Transport-, bygnings- og boligministeren kan endvidere fastsætte regler om klagenævnets virke, herunder regler om tilsyn, jf. stk. 7.

Kapitel 5

Prisloft og prisberegning

§ 21. Taxikørsel er underlagt et landsdækkende prisloft, dog må hertil lægges betaling for bro- og færgetakster m.v.

Stk. 2. Det landsdækkende prisloft beregnes ud fra en starttakst og en samtidig anvendelse af tidstakst og afstandstakst under hele turen. Der fastsættes et prisloft for

1) hverdagskørsel fra kl. 6 indtil kl. 18,
2) kørsel aften og nat fra kl. 18 indtil kl. 6 samt i weekender fra fredag kl. 18 indtil mandag kl. 6 og på helligdage og
3) kørsel på særlige dage.

Stk. 3. Et kørselskontor skal beregne kontorets priser efter samme struktur, som anvendes ved beregningen af det landsdækkende prisloft efter stk. 2, 1. pkt. Priserne må kun ændres kvartalsvis eller sjældnere.

Stk. 4. Et kørselskontor kan opkræve betaling for tillægsydelser i tilknytning til taxikørsel, dog ikke for medbragte kørestole, førerhunde el.lign.

Stk. 5. Transport-, bygnings- og boligministeren fastsætter det landsdækkende prisloft.

§ 22. Et kørselskontor og en kunde kan forud for en konkret taxikørsel aftale en fast pris for kørslen. Aftale om en fast pris skal kunne dokumenteres af kørselskontoret.

Stk. 2. Et kørselskontors priser for ture, hvor der er aftalt en fast pris, skal ud fra en samlet betragtning ligge under kørselskontorets annoncerede priser.

§ 23. Kørselskontorets priser, herunder for eventuelle tillægsydelser, skal fremgå af kørselskontorets hjemmeside.

Kapitel 6

Biler og udstyr

§ 24. Erhvervsmæssig persontransport må kun udføres med biler, der er godkendt og registreret til erhvervsmæssig persontransport.

§ 25. Under kørsel i biler, der er godkendt og registreret til taxikørsel, skal taxameter og andet kontroludstyr altid være i funktion.

Stk. 2. Ved taxikørsel skal taxameteret løbende vise turens pris, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Ved taxikørsel, hvor der er indgået en aftale om fast pris efter § 22, skal den aftalte pris vises på taxameterets display ved kørslens påbegyndelse og under hele turen.

Stk. 4. Biler, der anvendes til taxikørsel, skal være forsynet med indvendig kameraovervågning.

§ 26. Udvendig på biler, der anvendes til taxikørsel, skal følgende fremgå:
1) Prisen for en 10-kilometerstur ved anvendelse af kørselskontorets priser.
2) Bilens tilladelsesnummer.
3) Kørselskontorets navn.

§ 27. Bilens tilladelsesnummer skal fremgå udvendig på biler, der udfører erhvervsmæssig persontransport for en offentlig myndighed.

§ 28. Transport-, bygnings- og boligministeren fastsætter regler om bilernes afmærkning, indretning og udstyr, om bilens og udstyrets anvendelse, herunder krav til miljøegenskaber og energieffektivitet, og om kontroludstyr og kontroloplysninger m.v. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at indberetning af oplysninger om biler og udstyr skal ske i digital form, herunder ved anvendelse af elektroniske blanketter m.v.

Stk. 2. Transport-, bygnings- og boligministeren fastsætter regler med henblik på gennemførelse af EU-regulering om taxametre.

Kapitel 7

Kommunale kontrakter med kørselskontorer

§ 29. En kommune kan indgå kontrakt med et kørselskontor om at stille en eller flere taxier til rådighed i kommunen eller i en del af kommunen i et givent tidsrum.

Stk. 2. Flere kommuner, der geografisk grænser op til hinanden, kan samarbejde om at indgå kontrakt efter stk. 1.

Stk. 3. Det kørselskontor, der har indgået en kontrakt efter stk. 1 eller 2, skal udføre taxikørslen til samme priser, som gælder for kørselskontorets øvrige kørsel.

Kapitel 8

Godkendelse af uddannelsessteder m.v.

§ 30. Transport-, bygnings- og boligministeren godkender de uddannelsessteder, der tilbyder kursus som nævnt i § 7, stk. 2, nr. 7. Der kan knyttes vilkår til godkendelsen.

Stk. 2. Transport-, bygnings- og boligministeren fastsætter regler om adgangsbetingelser til kursus som nævnt i § 7, stk. 2, nr. 7, herunder sprogkrav, om indholdet af kurset, krav til prøver og krav til godkendelse af uddannelsessteder efter stk. 1, herunder krav til undervisere og udstyr.

§ 31. Transport-, bygnings- og boligministeren fører tilsyn med uddannelsessteder godkendt i henhold til § 30, stk. 1.

Stk. 2. Et godkendt uddannelsessted efter § 30, stk. 1, skal give transport-, bygnings- og boligministeren adgang til uddannelsesstedet med tilhørende lokaler, udlevere dokumenter, som relaterer sig til det godkendte kursus, og bistå ved tilsynet.

§ 32. Transport-, bygnings- og boligministeren kan tilbagekalde en godkendelse udstedt til et godkendt uddannelsessted, hvis
1) uddannelsesstedet groft eller gentagne gange har overtrådt vilkårene for godkendelsen eller
2) der ikke har været uddannelsesvirksomhed inden for de seneste 12 måneder.

Kapitel 9

Afgifter og gebyrer

§ 33. For udstedelse, fornyelse og ændring af tilladelser til erhvervsmæssig persontransport i biler, jf. § 3, betaler den godkendte virksomhed en afgift på 600 kr. pr. tilladelse med gyldighed i til og med 5 år

og 1.200 kr. pr. tilladelse med gyldighed over 5 år. Beløbene reguleres en gang årligt pr. 1. januar med den sats for det generelle pris- og lønindeks, der er fastsat af Finansministeriet. Transport-, bygnings- og boligministeren offentliggør reguleringer hvert år, første gang pr. 1. januar 2019.

Stk. 2. Sker betalinger ikke rettidigt, tillægges renter i overensstemmelse med rentelovens § 5.

Stk. 3. Ved oparbejdelse af store overskud i ordningen kan overskuddet tilbagebetales til de virksomheder, som har betalt afgift.

Stk. 4. Transport-, bygnings- og boligministeren fastsætter gebyrer for behandling af ansøgning om og udstedelse af tilladelse til at drive kørselskontor, udstedelse af chaufførkort og godkendelse af uddannelsessteder samt nærmere regler om opkrævning m.v. af afgifter og gebyrer, herunder regler om betaling for rykkerskrivelser.

Kapitel 10

Delegation og klageadgang

§ 34. Transport-, bygnings- og boligministeren kan bemyndige myndigheder under Transport-, Bygnings- og Boligministeriet til at udøve ministerens beføjelser i medfør af denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf.

Stk. 2. Transport-, bygnings- og boligministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelser truffet i henhold til denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf, herunder at afgørelserne skal påklages inden en bestemt frist, eller at afgørelserne ikke kan påklages.

Kapitel 11

Straffebestemmelser

§ 35. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

1) overtræder § 2, stk. 1, § 3, stk. 1 eller 8, § 4, stk. 2, § 5, stk. 1, § 6, stk. 2, § 7, stk. 1, § 8, stk. 2, § 9, stk. 2, § 10, § 20, stk. 1-9, § 21, stk. 3 eller 4, § 22, stk. 2, §§ 23-27, § 37, stk. 2 eller 3, § 38 eller § 40, stk. 2, eller
2) overtræder vilkår, der er fastsat i en tilladelse eller godkendelse i henhold til loven eller forskrifter, der er udstedt i medfør af loven.

Stk. 2. Indehaveren af en tilladelse til erhvervsmæssig persontransport, jf. § 3, stk. 1, eller en tilladelse i henhold til § 1, stk. 1, i lov om taxikørsel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 107 af 30. januar 2013, kan straffes med bøde, hvis indehaveren ikke har sikret sig, at dennes chauffører i overensstemmelse med § 7, stk. 1, er i besiddelse af chaufførkort, i besiddelse af førerkort, jf. § 33, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 405 af 8. maj 2012 om taxikørsel m.v., eller i besiddelse af dokumentation i henhold til § 34, stk. 1, 2. pkt., i bekendtgørelse nr. 405 af 8. maj 2012 om taxikørsel m.v. for at have gennemført og bestået et af Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen godkendt kursus, jf. § 36 i bekendtgørelse nr. 405 af 8. maj 2012 om taxikørsel m.v.

Stk. 3. For overtrædelser af forskrifter, der fastsættes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 5. Der kan ved udmåling af straffen efter stk. 1 lægges vægt på, hvilke økonomiske gevinster der er opnået eller forsøgt opnået ved den pågældende overtrædelse, og karakteren af den begåede overtrædelse.

Kapitel 12

Ikrafttræden, overgangsbestemmelser m.v.

§ 36. Loven træder i kraft den 1. januar 2018.

Stk. 2. Lov om taxikørsel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 107 af 30. januar 2013, ophæves, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. § 1, stk. 1, og § 4 a, stk. 1, i lov om taxikørsel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 107 af 30. januar 2013, ophæves den 1. marts 2018.

Stk. 4. Loven finder bortset fra §§ 12-16, 18 og 19 ikke anvendelse for tilladelser og godkendelser udstedt i medfør af lov om taxikørsel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 107 af 30. januar 2013. For sådanne tilladelser og godkendelser finder de hidtil gældende regler i lovbekendtgørelse nr. 107 af 30. januar 2013 og regler udstedt i medfør heraf anvendelse, indtil tilladelserne og godkendelserne udløber eller ombyttes.

Stk. 5. Ansøgning om tilladelse udstedt i henhold til § 1, stk. 1, eller godkendelse udstedt i henhold til § 4 a, stk. 1, i lov om taxikørsel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 107 af 30. januar 2013, som er modtaget af en myndighed inden udgangen af 2017, kan indtil den 1. marts 2018 imødekommes, hvis ansøgeren opfylder betingelserne i § 3 eller i § 4 a i lov om taxikørsel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 107 af 30. januar 2013.

Stk. 6. Bekendtgørelse nr. 1085 af 11. september 2015 om energi- og miljøkrav til taxier m.v. forbliver i kraft, indtil den ophæves eller afløses af bestemmelser udstedt i medfør denne lov.

§ 37. Tilladelser og godkendelser udstedt i henhold til lov om taxikørsel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 107 af 30. januar 2013, forbliver i kraft indtil udløb af disses gyldighedsperiode.

Stk. 2. Tilladelser omfattet af stk. 1 skal medbringes i bilen under kørslen og skal på forlangende forevises kontrolmyndighederne.

Stk. 3. Førerkort i henhold til § 33, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 405 af 8. maj 2012 om taxikørsel m.v. skal medbringes i bilen under kørslen og skal være anbragt synligt for passagererne.

Stk. 4. Den myndighed, der har udstedt en tilladelse eller godkendelse i henhold til lov om taxikørsel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 107 af 30. januar 2013, skal fortsat føre tilsyn med, at indehaveren af tilladelsen eller godkendelsen opfylder betingelserne for at besidde denne. Myndigheden kan med ½ års varsel overdrage forpligtelsen til transport-, bygnings- og boligministeren. Transport-, bygnings- og boligministeren kan dog i særlige situationer acceptere at overtage forpligtelsen fra en myndighed med et kortere varsel end ½ år.

§ 38. Indehaveren af en tilladelse til taxikørsel, der er udstedt i henhold til lov om taxikørsel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 107 af 30. januar 2013, som i medfør heraf skulle være tilsluttet et bestillingskontor, skal fortsat være tilsluttet et bestillingskontor. Dette gælder dog ikke, hvis der ikke er oprettet et bestillingskontor.

Stk. 2. Indehaveren af en tilladelse til taxikørsel m.v., der er udstedt i henhold til lov om taxikørsel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 107 af 30. januar 2013, kan ikke indgå aftale med et kørselskontor oprettet i medfør af § 5 om udførelse af taxikørsel.

Stk. 3. Indehaveren af en tilladelse i henhold til § 3 kan ikke indgå aftale med et bestillingskontor om udførelse af taxikørsel i henhold til lov om taxikørsel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 107 af 30. januar 2013.

§ 39. En tilladelse til taxikørsel, der er udstedt i henhold til lov om taxikørsel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 107 af 30. januar 2013, kan ombyttes til en tilladelse i henhold til § 3, hvis indehaveren opfylder betingelserne herfor. Tilladelsen, der er nævnt i 1. pkt., kan udstedes til en virksomhed, hvis denne ejes af indehaveren af den pågældende tilladelse til taxikørsel, der er udstedt i henhold til lov om taxikørsel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 107 af 30. januar 2013, og indehaveren er ansvarlig leder af virksomheden.

Stk. 2. Tilladelser ombyttet efter stk. 1 udstedes med samme udløbsdato som de tidligere udstedte tilladelser til taxikørsel. Ved ombytning af flere tilladelser med forskellig udløbsdato lægges den seneste udløbsdato til grund for samtlige tilladelser. Udløbsdatoen kan dog ikke fastsættes tidligere end den 31. marts 2021.

Stk. 3. Ved udstedelse af tilladelse efter stk. 1 skal indehaveren indlevere et tilsvarende antal tilladelser til taxikørsel i henhold til lov om taxikørsel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 107 af 30. januar 2013, til transport-, bygnings- og boligministeren.

Stk. 4. Afgår indehaveren af en tilladelse til taxikørsel, der er udstedt i henhold til lov om taxikørsel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 107 af 30. januar 2013, ved døden eller mister denne på anden måde evnen til at udnytte tilladelsen, kan transport-, bygnings- og boligministeren indtil den 31. december 2020 efter ansøgning tildele en tilladelse i henhold til § 3 til indehaverens ægtefælle eller livsarving, der i en længere årrække har deltaget i udnyttelsen af tilladelsen.

Stk. 5. Bliver indehaveren af en tilladelse til taxikørsel, der er udstedt i henhold til lov om taxikørsel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 107 af 30. januar 2013, skilt, kan transport-, bygnings- og boligministeren efter ansøgning indtil den 31. december 2020 tillade, at taxitilladelsen ombyttes med en tilladelse i henhold til § 3, som udstedes til indehaverens tidligere ægtefælle, der har deltaget i udnyttelsen af tilladelsen.

§ 40. Chauffører, der udfører offentlig servicetrafik i henhold til § 2, stk. 5, i lov om taxikørsel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 107 af 30. januar 2013, og som alene har gennemført og bestået et kursus godkendt i henhold til § 32, stk. 1, nr. 1, i bekendtgørelse nr. 405 af 8. maj 2012 om taxikørsel m.v., kan efter lovens ikrafttræden fortsætte denne virksomhed indtil udløbet af gyldighedsperioden for det kørekort til erhvervsmæssig kørsel, der er udstedt til den pågældende.

Stk. 2. Bevis for gennemførelse af det kursus, der er nævnt i stk. 1, skal medbringes i bilen under kørslen og skal på forlangende forevises kontrolmyndighederne.

§ 41. Indtil den 31. december 2020 udstedes årligt 500 nye tilladelser til erhvervsmæssig persontransport i henhold til § 3 fordelt med 125 tilladelser pr. kvartal, jf. dog stk. 2. Ansøges der inden for et kvartal om flere end 125 tilladelser i henhold til § 3, sker fordelingen ved lodtrækning. En ansøger kan maksimalt ansøge om tildeling af 20 tilladelser pr. kvartal.

Stk. 2. I 2018 udstedes 650 nye tilladelser til erhvervsmæssig persontransport i henhold til § 3 fordelt med 200 i første kvartal og 150 i de tre følgende kvartaler. Ansøges der inden for et kvartal om flere tilladelser end det antal, der kan udstedes i henhold til 1. pkt., sker fordelingen ved lodtrækning. En ansøger kan maksimalt ansøge om tildeling af 20 tilladelser pr. kvartal.

Stk. 3. Modtageren af en tilladelse i henhold til stk. 1 og 2 skal inden for en frist af 2 måneder fra datoen for udstedelsen af tilladelsen oplyse transport-, bygnings- og boligministeren om registreringsnummer for den bil, tilladelsen anvendes til. Opfyldes denne betingelse ikke, bortfalder tilladelsen.

Stk. 4. Tilladelser, der ikke er blevet udnyttet, vil blive tillagt antallet af tilladelser, der udstedes i det første kvartal året efter.

Stk. 5. Ikke udnyttede tilladelser til taxikørsel i henhold til § 1, stk. 1, i lov om taxikørsel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 107 af 30. januar 2013, og tilladelser i henhold til § 3, der i medfør af § 19 er afleveret til transport-, bygnings- og boligministeren, genudstedes indtil den 31. december 2020 efter ansøgning i overensstemmelse med proceduren i stk. 1, 2 og 4.

§ 42. En tilladelse til limousinekørsel, sygetransport eller offentlig servicetrafik, hvis gyldighed udløber inden udgangen af 2020, kan ved udløb af tilladelsens gyldighedsperiode ombyttes til en tilladelse i henhold til § 3, hvis indehaveren opfylder betingelserne herfor.

Stk. 2. Tilladelser efter stk. 1 udstedes med gyldighed fra det tidspunkt, hvor tilladelsen til limousinekørsel, sygetransport eller offentlig servicetrafik udløber, til og med udgangen af 2021.

§ 43. Indehavere af en tilladelse til at drive kørselskontor i et landdistrikt, jf. § 6, jf. § 5, skal først efterleve kravene i § 20 fra og med den 1. januar 2021.

Kapitel 13

Ændringer i anden lovgivning og territorial anvendelse

§ 44. I lov om buskørsel, jf. lovbekendtgørelse nr. 1050 af 12. november 2012, som ændret ved § 2 i lov nr. 1639 af 26. december 2013, § 10 i lov nr. 742 af 1. juni 2015, § 2 i lov nr. 746 af 1. juni 2015 og § 4 i lov nr. 710 af 8. juni 2017, foretages følgende ændring:

1. I *§ 12, stk. 4, nr. 1* og *nr. 2, litra a,* ændres »lov om taxikørsel« til: »taxiloven«.

§ 45. I lov om godskørsel, jf. lovbekendtgørelse nr. 1051 af 12. november 2012, som ændret ved § 1 i lov nr. 1639 af 26. december 2013, § 11 i lov nr. 742 af 1. juni 2015 og § 1 i lov nr. 746 af 1. juni 2015, foretages følgende ændring:

1. I *§ 3, stk. 4, nr. 1* og *nr. 2, litra a,* ændres »lov om taxikørsel« til: »taxiloven«.

§ 46. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Givet på Christiansborg Slot, den 19. december 2017

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Ole Birk Olesen